

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:014020
Datë: 04.04.2024
Numri i dokumentit: 05544928

Ac.nr.4998/23

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË-Departamenti i Përgjithshëm, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Besnik Feka - kryetar i kolegjit, Enes Mehmeti dhe Nehat Idrizi, anëtarë të kolegjit, në çështjen kontestimore sipas padisë së paditësit A... B..... nga Prizreni, të cilin me autorizim e përfaqësojnë avokatët B.... K..... dhe F..... G..... që të dytë nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit – DKA, për kompensimin e ushqimit gjatë punës, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës të parashtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren, Departamenti i Përgjithshëm C.nr.4364/2022, të datës 16.05.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur më **04.04.2024**, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

I.REFUZOHET SI E PA THEMELTË, ankesa e të paditurës Komuna e Prizrenit, ushtruar përmes përfaqësuesit të saj ligjor, V.....I..... Xh....., ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren, Departamenti i Përgjithshëm C.nr. 4364/2022, të datës 16.05.2023, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar C.nr., 4364/2022, të datës 16.05.2023 vendos si në vijim:

MIRATOHET, si e bazuar kërkesëpadia e paditësit A.... B..... nga Prizreni, dhe DETYROHET e paditura Komuna e Prizrenit – Drejtoria Komunale e Arsimit, që të i'a paguan paditësit A..... B..... nga Prizreni, në emër të kompensimit të ushqimit gjatë ditëve të pranisë në punë, në periudhën kohore prej datës 01.01.2022 deri më datën 15.11.2022, në shumën prej 376.00 € (treqind e shtatëdhjetë e gjashtë euro), me kamatë ligjore për 8% në nivel vjetor, e cila fillon të rrjedh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, e deri në përmbushjen definitive. Si dhe t'i kompenson shpenzimet e procedurës në shumën 124,00 €, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të ekzekutimit të dhunshëm.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor, ka paraqitur ankesë pala e paditur, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, duke e kundërshtuar në tërësi aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën si të bazuar, ta prishë aktgjykimin e atakuar dhe çështjen ta kthejë në gjykatën e shkallës së parë në rigjykim.

Paditësi, brenda afatit ligjor ka ushtruar përgjigje në ankesë, duke i kundërshtuar në tërësi pretendimet ankimore, me propozim që ankesa të refuzohet dhe aktgjykimi i ankimuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 par.1, pika d), në lidhje me nenin 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurës, Komuna e Prizrenit, ushtruar përmes përfaqësuesit të saj ligjor V..... I.....-Xh....., është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësi A..... B..... nga Prizreni, me datë 17.01.2023, ka ushtruar padi me kërkesë për kompensimin e shujtave ditore për ushqim në punë për periudhën kohore për vitin 2022 si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit duke kërkuar kompensimin e shujtave dite prej 2 euro për një ditë punë të pranishme në punë, në lartësinë e aprovuar si në aktgjykimin e ankimuar, me kamatë ligjore si dhe shpenzimet e procedurës.

E paditura në përgjigjen në padi e ka kundërshtuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit, duke theksuar se përfitues të beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm anëtarët e Sindikatës së Arsimit – SBASHK, ndërsa paditësit nuk kanë ofruar ndonjë provë që janë anëtar të sindikatës. Po ashtu ka theksuar se të paditurës nga ana e Ministrisë së Financave nuk i është ndarë kod buxhetor për përmbushjen e obligimeve që dalin nga Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 18.04.2017, andaj e njëjta nuk ka mundësi ligjore për të përmbushur këtë obligim, pasi që bie në kundërshtim me Ligjin për Buxhetin Nr.07/L-001. Gjithashtu e paditura ka theksuar se padia e paditësve është në kundërshtim me nenin 90 par.1.1 dhe 1.2 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212, pasi sipas këtyre dispozitave marrëveshja kolektive lidhet me organizatën së punëdhënësit dhe organizatën së të punësuarve, ndërsa në këtë rast Komuna e Prizrenit është punëdhënësi dhe nuk mund të obligohet në përmbushjen e kësaj kontrate, pa qenë pale nënshkruese e saj.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pas pranimit të përgjigjes në padi nga e paditura, pa mbajtur shqyrtimin kryesor në kuptim të nenit 398 të LPK-së, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar me të cilin e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit si të bazuar, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetimin e këtij aktgjykimi, gjykata ka theksuar se gjatë ekzaminimit të shkresave të lëndës dhe vërtetimit të lëshuara nga SHFMU “Dëshmorët e Vërrinit”, në fshatin Billushë Komuna e

Prizrenit, vërtetohet se paditësi A..... B....., gjithsej ka pasur 188 ditë pune aktive, dhe atë për vitin 2022.

Në kuptim të nenit 35 par. 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit, punëtorëve të arsimit ju njihet e drejta në kompensim të shpenzimeve të ushqimit në punë për një ditë pune të pranishme në punë në shumën 2.00 €, me kusht që punëdhënësi të mos ketë të organizuar përmes restorantit apo kuzhinës në vendin e punës.

Në rastin konkretë paditësi A..... B....., është vërtetuar se, gjatë vitit 2022, ka qenë e pranishme me punë 188 dite, ashtu që nga 2.00 € në ditë për 188 ditë, gjithsej ka të drejtën të kompensohet në shumën prej 376.00 €.

Në kuptim të nenit 152 të LPK-së gjykata pa shqyrtim kryesor mund të jep aktgjykim me kusht që pala e paditur t'i pohon faktet pavarësisht kundërshtimit të kërkesëpadisë. Në rastin konkretë pala e paditur e pohon faktin që sipas kontratës Kolektive të Arsimit, të punësuarit kanë të drejtë në kompensim. Gjithashtu pohon faktin që paditësi është punëtorë e arsimit dhe ka qenë i pranishëm në punë për vitin 2022. Si dhe faktin që për ato ditë nuk është kompenzuar. Pavarësisht se e kundërshton kërkesëpadinë me arsyetimin që Komuna nuk ka detyrim që të kompensojë këtë të drejtë pasi që nuk ka qenë nënshkruese e asaj kontrate.

Gjykata ka vlerësuar kundërshtimin e palës së paditur, mirëpo ka gjetur se me ligj është përcaktuar kush duhet të jetë nënshkruar i asaj kontrate dhe pavarësisht që punëdhënësi konkretë Komuna e Prizrenit nuk është nënshkruar, ka detyrim të zbatimit të asaj kontrate, pasi që emër të Komunës së Prizrenit, në rastin konkret, atë kontratë e ka nënshkruar Qeveria e Kosovës. Se si bëhet alokimi nga buxheti qendrorë i Republikës së Kosovës për pagesën e atyre detyrimeve të marr sipas Kontratës Kolektive të Arsimit, për përfituesit e të drejtave që rrjedhin nga ajo kontratë, nuk është me rëndësi. Kjo çështje nuk mund të jetë pengesë që punëtori i arsimit të mos kompensohet për të drejtat që i takojnë sipas asaj kontrate.

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke e miratuar shumën përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore prej 8 % bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, e cila fillon të rrjedh nga data e plotfuqishmërisë së aktgjykimit.

Për shpenzimet e procedurës gjykata vendosi në kuptim të nenit 452 të LPK-së, pasi që pala e paditur ka humbur, ashtu që detyrohet pala e paditur që palës paditëse t'ia paguaj në emër të përpilimit të padisë në shumën prej 104.00 € dhe në emër të taksës gjyqësore në shumën prej 20.00 €, gjithsej në shumën prej 124.00 €.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat janë pretenduar nga pala ankuese.

Gjykata e Apelit vlerëson se aktgjykimimi i atakuar nuk është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në

përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar. Aktgjykimi i atakuar me ankesë është i rregullt në pikëpamje të strukturës dhe përmbajtjes duke përfaqësuar kështu një vendim i cili është koherent në pikëpamje logjike dhe juridike duke eliminuar çfarëdo kontradikte për ta kualifikuar si kundërthënës. Mënyra e zhvillimit të procedurës dhe e hartimit të vendimit nga gjykata e shkallës së parë kanë garantuar një proces të drejtë dhe të paanshëm duke u mbështetur për përfundimin e saj në themelin faktik dhe juridik të çështjes.

Gjykatës së Apelit i kanë rezultuar si të pa bazuara pretendimet ankimore e të paditurës për konstatimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, pasi që nga shkresat e lëndës konstatohet se të gjitha faktet e çështjes janë provuar me prova përkatëse të cilat janë administruar në një proces të rregullt gjyqësor.

Gjykata e Apelit i refuzon si të pabazuara pretendimet ankimore të palës së paditur se Kontrata Kolektive e Arsimit nuk është obligative për të paditurën, për arsye se nuk është nënshkruar nga e paditura si autoritet i veçantë dhe se nënshkruesit e kësaj kontrate siç janë MASHT-i, SBASHK-u dhe Ministria e Financave nuk janë angazhuar asnjëherë për zbatimin e dispozitave që janë implikime financiare. Gjykata e Apelit konsideron se referuar dispozitave të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, obligimi për përmbushjen e të drejtave të punësuarve të parapara me këtë kontratë, i takojnë pikërisht punëdhënësit, që në rastin konkret i bie të jetë e paditura dhe në këtë pikëpamje, çfarëdo vështirësie që i atribuohet implikimeve financiare lidhur me zbatimin e kësaj kontrate, nuk e liron të paditurën nga përgjegjësia për përmbushjen e obligimit në raport me kërkesën e paditësve, gjegjësisht nuk paraqet bazë që kërkesëpadia të trajtohet si e pa themeltë. Në rastin konkret është obligim i të gjitha institucionet edukativo arsimore publike dhe private të zbatojnë këtë kontratë, pasi që e njëjta është nënshkruar nga Ministria e Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë dhe SBASHK-ut, prej së cilës rrjedhin detyrime të cilat është e obliguar e paditura t'i përmbush, gjegjësisht përgjegjësia për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit dhe të drejtat tjera të cilat u përkasin punonjësve të arsimit ku sipas nenit 2 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë është përcaktuar zbatimi i kësaj kontratë “ 1. Për të drejtat dhe obligimet që nuk janë përfshirë në këtë Kontratë, zbatohet legjislacioni në fuqi dhe Kontrata kolektive e përgjithshme. 1.1. Dispozitat e kësaj Kontrate kolektive, janë të zbatueshme për të gjithë të punësuarit në të gjitha institucionet publike dhe private të Arsimit Para universitar (parashkollor, fillor, të mesëm të ultë dhe të mesëm të lartë, shkolla speciale e qendra të kompetencës) dhe institucionet e arsimit të lartë në mbarë territorin e Republikës së Kosovës, të cilët janë anëtarë të SBASHK - ut. 1.2. Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat- DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT - in etj) në sektorin publik dhe institucionet edukativo - arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës.

Prandaj, thëniet e të paditurës se kërkesëpadia duhet refuzuar, nga shkak se nënshkruesit e marrëveshjes nuk ia kanë siguruar të paditurit mjetet për buxhet për pagesë nuk janë të bazuara, duke marrë parasysh se ai shkak i cili do ta lironte të paditurën nga përgjegjësia, nuk është

paraparë as me dispozitat e ligjit e as të Kontratës kolektive, e as përfaqësuesi i të paditurit nuk ka provuar në ndonjë mënyrë tjetër se thëniet e tij janë të bazuara.

Gjykata e Apelit, po ashtu e ka vlerësuar pretendimin ankimor të palës së paditur e cila në ankesë ka theksuar se paditësja ka ushtruar padi në gjykatë pa i kaluar procedurat administrative siç parashihet në nenin 82 të Ligjit të Punës 03/L-212 dhe gjeti se ky pretendim ankimor nuk është i bazuar për faktin se e drejta e punës është kategori kushtetuese dhe e garantuar me konventa ndërkombëtare dhe me ligj, në rast të paraqitjes së kërkesës së punonjësit për kompensim dëmi apo në kërkesat e tjera në të holla-para nga marrëdhënia e punës (kërkesat materiale) punonjësi nuk ka nevojë që paraprakisht t'i drejtohet punëdhënësit me kërkesë për mbrojtjen e të drejtave të tij si kusht themelor për parashtrimin e padisë në gjykatë, e kjo duke u bazuar në nenin 87 të Ligjit të Punës, pasi që me dispozitën e këtij neni është paraparë qartë se: *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej 3 vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*, andaj nga kjo dispozitë rezulton se paditësja brenda afatit të cekur më lartë mund të kërkojë mbrojtje gjyqësore për kërkesat të cilat rrjedhin nga marrëdhënia e punës në para, dhe kjo asesi nuk nënkupton se paditësja nuk mund të kërkojë mbrojtje gjyqësore pa i shtjerr mjetet juridike tek e paditura ashtu siç pretendon e paditura, përkundrazi, e paditura ka pas obligim ligjor që të përmbush detyrimin e saj ndaj paditëses në shumën e kërkuar dhe të aprovuar me kërkesëpadi në bazë të dispozitave të cekura më lartë.

Po ashtu, për Gjykatën e Apelit nuk qëndron pretendimi ankimor i të paditurës e cila në ankesë thekson se paditëses nuk i takon një kompensim i tillë për faktin se nuk është anëtare e SBASHK-ut dhe një pretendim të tillë e refuzon si jo të drejtë për faktin se dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë nuk mund të aplikohet për sa i përket kushtit për anëtarësim ngase një kusht i tillë do të ishte diskriminues dhe do të cenonte të drejtën apo lirinë e abonimit në organizatat sindikale e po ashtu do të cenonte edhe parimin e barazisë të përcaktuar me nenin 24 dhe 44 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.

Nga arsyet e lartcekura, Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi arsyetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë sa i përket vendosjes lidhur me aprovimin e kërkesëpadisë së paditëses që në emër të kompensimit të ushqimit për ditët e pranisë në punë t'ia kompensojë shumat e aprovuara si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Gjithashtu edhe për lartësinë e kërkesëpadisë gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në mënyrë të ligjshme, pasi që në shkresat e lëndës ka pasur prova të mjaftueshme siç është vërtetimi lidhur me ditët e pranisë në punë për paditësen, andaj dhe u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, në përputhje me nenin 35 par.7 të Kontratës Kolektive të Arsimit sikur të asaj të vitit 2017 ashtu edhe asaj të vitit 2021, të cilat në mënyrë identike përcaktojnë detyrimin e të paditurës që paditësve t'ua paguajë për një ditë të pranisë në punë shumën prej 2 euro, dhe duke marrë për bazë vërtetimet e paditëses të lëshuara nga e paditura për ditët e pranisë në punë, nga gjykata e shkallës së parë drejtë është vepruar për kompensimin e shumave si në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit të ankimuar.

Gjithashtu, edhe vendosja lidhur me kamatëvonesën, është në përputhje të plotë me nenin 382 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve, i cili përcakton detyrimin e debitorit në pagesën e kamatëvonesës si pasojë e vonesës në përmbushjen e detyrimit ndaj kreditorit, e në rastin konkret

e paditura meqë, është vonuar dhe nuk ka përmbushë detyrimin e saj ndaj kreditorit në afatin e përcaktuar me kontratë kolektive, atëherë e njëjta i detyrohet në përmbushjen e detyrimit së bashku me kamatëvonesën në shkallë prej 8% vjetore.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat nenit e 449 dhr 452 të LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore të paditurës, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 par. 1 pika d) të LPK-së, lidhur me neni 200 të LPK-së, u vendosë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.4998/2023, datë 04.04.2024

Kryetari i kolegjit-Gjyqtari,
Besnik Feka